

29.7.15
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 19.11.2014
podpis: *Milana Chovance*

MVCRP00WLRUN

V Praze dne 17. července 2015
Č.j.: MV- 86807- 4/VS- 2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0621 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu I. ... Jar. Čerepovec – Rusko, státního občana Ukrajiny, trvale bytem: ... lav, adresa pro doručování ... lav, Na Okraji 2288/15, (dále jen žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 12. 5. 2015, č. j.: VS-3665/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 1. 2. 2007. Žadatel je ženatý, bezdětný, manželka je ruskou státní občankou. Žadateli byl v roce 2004 po třiletém studiu udělen titul bakaláře managementu na College „Mezinárodní škola byznysu“ při Mezinárodním centru moderního vzdělávání v Praze. K žádosti žadatel doložil potvrzení o zaměstnání ve společno: ... a.s. od 20. 7. 2009, s uzavřenou pracovní smlouvou na dobu neurčitou, na pozici Obchodníka.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 19. 11. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo a zároveň ho vyzvalo podle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění nedostatků žádosti z důvodu úplného a přesného zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Zároveň ho informovalo o zahájení správního řízení o žádosti a rovněž ho vyrozumělo podle § 36 a § 38 správního řádu

o jejich právu seznámit se s obsahem spisu včetně podání návrhů na doplnění a vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

III.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. má ke dni podání žádosti povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt na území České republiky a převážně se zde zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, prokázal znalost českého jazyka a plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství), se pozbytí dosavadního státního občanství pro udělení státního občanství dnem účinnosti tohoto zákona (1. 1. 2014), nevyžaduje.

IV.

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 12. 5. 2015, č. j.: VS-3665/835.3/2-2014, byla žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. zamítnuta s odůvodněním, že rozhodování o přijetí do státního svazku České republiky je dle české právní úpravy ve sféře správního uvážení Ministerstva vnitra jako prvostupňového správního orgánu, které s odkazem na ustanovení 2 odst. 4 správního řádu rovněž **zohlednilo jak veřejný zájem, tak okolnosti daného případu,** jakož i to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly. V odůvodnění svého rozhodnutí Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že podle uznávaného standardu je státní občanství považováno za právní svazek fyzické osoby a daného státu, jehož základem je opravdové spojení bytí, zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností. Pevnost tohoto svazku tak již není dána samotnou existencí pobytu žadatele na území České republiky a rozhodování o přijetí do státního svazku České republiky proto zůstává ve sféře správního uvážení Ministerstva vnitra, jemuž je tato pravomoc svěřena, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok.

Na podporu svého rozhodnutí citovalo pak Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí usnesení Ústavního soudu č. j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000 a č. j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17. 5. 2007. Z těchto judikátů přímo vyplývá, že žadatelé nemusí být státní občanství České republiky uděleno ani při splnění všech podmínek

stanovených zákonem, nýbrž tato skutečnost je pouze výchozím předpokladem státní občanství České republiky získat.

V.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel ve smyslu ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu včasný rozklad.

V rozkladu žadatel uvádí, že z jeho strany nebyla porušena či nedodržena ani jedna ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství, jak je patrné z prvoinstančního rozhodnutí a rovněž stanoviska dotčených úřadů k jeho žádosti jsou kladná. Žadatel prohlašuje, že od doložení vyžádaných podkladů k rozhodnutí se nezměnily okolnosti rozhodné pro udělení státního občanství České republiky. Dále zdůrazňuje, že do budoucna nehodlá měnit nic na svém rozhodnutí i nadále pobývat v České republice, protože zde má jak pracovní rak i rodinné zázemí a již se cítí být občanem této země. Ve svém okolí i v pracovním kolektivu si vybudoval přátelské vztahy, nejsou mu cizí ani zdejší tradice, postoje, kultura a jazyk. V neposlední řadě hraje důležitou roli i délka jeho pobytu v České republice, která činí již 17 let. Závěrem žadatel uvádí, že přestože si je vědom skutečnosti, že na udělení státního občanství není právní nárok, žádá o opětovné posouzení své žádosti a nové rozhodnutí ve věci. V případě opětovného nevyhovujícího rozhodnutí žádá o uvedení skutečných důvodů, které byly podkladem pro toto rozhodnutí.

VI.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra předem konstatuje, že státní občanství je jedním ze základních atributů, na jejichž základě je založena existence každého moderního svrchovaného státu. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. Haagská úmluva o některých otázkách střetu zákonů o státním občanství z roku 1930, ačkoliv nevstoupila nikdy v platnost, je pokládána za shrnutí mezinárodního obyčejového práva a stanoví, že je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip při respektování zásad vyplývajících z obyčejového mezinárodního práva, mezinárodních smluv a všeobecně uznávaných právních zásad v oblasti státního občanství, napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu a je v současné době všeobecně přijímán.

Ministr vnitra připomíná, čehož si je žadatel vědom, jak vyplývá z podaného rozkladu, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani za

předpokladu, že osoba žádající o udělení státního občanství České republiky splňuje všechny podmínky stanovené v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento orgán nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně č. 40/1993 Sb., nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje.

V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č. j.: 3 As 32/2005-51). Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně. Přitom nejen mohou, ale i musí v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky posoudit všechny právně významné skutečnosti.

VII.

K obsahu podaného rozkladu ministr vnitra konstatuje, že v něm nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí. Žadatel, jako cizinec s trvalým pobytem na území České republiky, má obdobná práva jako státní občané České republiky. Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky rozhodně nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoliv krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří

příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Svědčí o tom i skutečnost, že zde žijí a pracují řádově desetitisíce cizinců z třetích zemí bez jakýchkoliv problémů. Udělení státního občanství České republiky nemůže být rozhodně považováno za rozhodující podmínku začlenění cizince do života v České republice. Rovněž z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela adekvátní podmínky pro život cizího státního občana na území jiného státu a že na udělení státního občanství nelze pohlížet jako na jakoby nárokový krok, ke kterému musí nevyhnutelně dojít po uplynutí jisté doby trvalého pobytu cizince v zemi.

Ministr vnitra dále konstatuje, že Ministerstvo vnitra každou žádost posuzuje individuálně, řádně, důkladně a z více hledisek. Ministr vnitra má za to, že Ministerstvo vnitra postupovalo v tomto správním řízení v souladu s právními předpisy.

Ministr vnitra dále konstatuje, že ze spisového materiálu plyne, že Ministerstvo vnitra dbalo i na to, aby rozhodnutí o žádosti bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování o této žádosti nevznikl nedůvodný rozdíl ve srovnání se skutkově shodnými nebo podobnými případy. Ministr vnitra v této souvislosti upozorňuje, že Ministerstvo vnitra tak rozhoduje v režimu zvážení naplnění soukromého zájmu žadatelů na udělení státního občanství České republiky a na naplnění veřejného zájmu na přijetí žadatelů do státního svazku České republiky. Zde je nutno vzít především do úvahy, že státní občanství je považováno za pevný, úzký a trvalý vztah mezi tím kterým žadatelem a Českou republikou. Musí zde proto existovat opravdové vzájemné spojení zájmů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a dovršené integrace toho kterého žadatele v České republice.

Ministr vnitra znovu zdůrazňuje, že z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela adekvátní podmínky pro život žadatelů na území České republiky, a že na udělení státního občanství nelze pohlížet jako na nárokový krok, ke kterému má nevyhnutelně dojít po uplynutí jisté doby trvalého pobytu v České republice.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra jako prvostupňový správní orgán posoudilo náležitě skutkový stav věci a zabývalo se všemi okolnostmi relevantními pro udělení státního občanství České republiky. V odůvodnění prvostupňového správního orgánu jsou uvedeny podklady pro rozhodnutí a ve

smyslu § 68 odst. 3 správního řádu správní úvaha, kterou se Ministerstvo vnitra při rozhodování o žádosti řídilo.

S ohledem na výše uvedené a na základě návrhu rozkladové komise, ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

